

Publicerad 2007-03-21 23:26 av ...-Undrar-...

gå iväg!!

Trött och frustrerad,
hängig och tyst.
Lämna mig ifred,
du har inget med det här att göra.

Gå din väg, kom inte igen.
Vill inte se dig, vil inte höra din röst.

Varför förstår du inte, att jag inte vill ha dig i min närvaro?
Aldrig mer, aldrig någonsin igen. Det var ett misstag, förstår du inte det?

Vill inte mer, vill inte höra folks frågor. Varför?

Du är så jobbig, så irriterande, och så fullständigt närvarande.
Lämna mig ifred, vill inte svara på massa frågor, eller höra massa predikande om att man måste göra si och så, eller sköta det ena och det andra. Varför är du här fast jag inte vill ha med dig att göra?

Stick, gå din väg, försvinn...

bara jag aldrig mer ser eller äns hör dig.

Vill inte se, vill inte höra.
Du är för nära, backa till stupets enda.

Fall neråt, ner mot de klippor havets vågor slås i mot, och gör samma sak, slå dig hårt och smärtsamt mot klipporna, på så sätt kan du bli ett med havet.

Och då, på ett annat sätt bli ett med mig.

Jag älskar dig, vill inte att du försvinner.
Men ändå, du är för nära.

För, helt enkelt För nära.

Klarar inte av det, allt blir konstigt, försvinn. Gå din väg mot stupets enda. Försvinn bara du försvinner ur livet mitt, så jag kan få en lugn stund i det hela...

...Och jag då dig alltid kommer sakna....

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren ...-Undrar-... med Poeter.se id #12080 innehar upphovsrätten